

[Pelle Voigt]

ne til flygtninge, som handler om repatriering af flygtninge.

Der er mange flygtninge, som har været her i længere tid end den, hvor man står under Dansk Flygtningehjælps auspicer, og de er nu i den situation, at de, hvis de ønsker repatriering, kun har mulighed for at vende tilbage til deres fædreland, hvis de opnår økonomisk støtte fra den kommune, de bor i. Og det er meget, meget vanskeligt, specielt med de nedskæringer, der sker i øjeblikket af de kommunale bloktilskud.

For at hjælpe på den situation har Dansk Flygtningehjælp gennem et godt stykke tid anvendt frie midler til individuelle støtteordninger for en sådan repatriering.

Jeg vil synes, det var godt at få et tilsagn her fra det radikale venstre om for det første, at vi, når dette forslag vedtages i den ene eller den anden form, kan regne med, at der også er økonomisk vægt bag spørgsmålet om modtagelsen af flygtningene. Jeg så også meget gerne, at vi kunne komme ind i nogle drøftelser om, at staten påtog sig at sørge for repatrieringen af de flygtninge, som vil være i stand til at vende hjem, hvis de får den fornødne hjælp med på vejen.

Nør Christensen (CD):

Beslutningsforslaget, som vi har til første behandling i dag, drejer sig om noget, som vi har diskuteret i februar 1983 og i maj 1984. Regeringens vilje til at opretholde og forøge den danske bistand til udviklingslandene skal ses i nøje overensstemmelse med de målsætninger, som er vedtaget i FN, og den skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Det er vor vigtigste opgave at bistå udviklingslandene med den udvikling, de er i gang med. Sammen med to nordiske lande, Norge og Sverige, og med Holland i spidsen er Danmark det industrialiserede land, der yder mest bistand pr. indbygger.

Det spørgsmål, der straks rejser sig, også i disse tider, er: ja men yder Danmark ikke for lidt u-landsbistand? Til det spørgsmål vil jeg gerne sige, at Danmark yder vel det, vi har råd til i forhold til vor økonomiske situation. Alle ville, såfremt der var mulighed for det, gerne yde mere. Det er sikkert, at såfremt den økonomiske situation i Danmark forbedres væsentligt eller måske endda bare lidt, så vil vi naturligvis genoverveje bi-

standsprocenten, men det må ske på grundlag af en konkret vurdering af situationen på det pågældende tidspunkt. Centrum-demokraterne kan derfor ligesom de øvrige regeringspartier ikke tilslutte sig dette beslutningsforslag, idet det i sin helhed går ud på at binde sig til en ret fast stigning. Man kan sagtens beslutte en masse procenter af bruttonationalproduktet, men jeg tror nu, at det klogeste er, at man tager stilling til u-landsbistanden, om jeg så må sige hen ad vejen. På os virker det i hvert fald mere troværdigt.

FN-Forbundet har netop udgivet en bog om FNs udviklingsprogram og dansk u-landspolitik. Heraf fremgår bl.a., at Danmark ikke er »noget lille land« inden for det internationale udviklingsarbejde, men faktisk er en af hovedbidragyderne. Alene af den grund har man lagt mærke til, hvad vi har gjort og ment, selv når vi har holdt, om jeg så må sige, en lav profil.

En anden ting, der nævnes, er, at der bliver lyttet til Danmark, ikke bare på grund af den indflydelse, bidragene eller pengene giver, men også fordi Danmark i u-landene har et godt ry for saglighed og en nogenlunde uselvisk holdning.

Et spørgsmål, der er nævnt i bemærkningerne til forslaget, er finansieringen af flygtninge over bistandsbevillingerne. Her husker jeg klart, at den tidligere regering har besluttet, at Danmark skulle modtage så og så mange flygtninge. Det, der er sket nu, er, at vi ikke kan overholde de kvoter, vi har aftalt med FNs flygtningehøjkommissariat. Rejsen hertil for bådflygtningene, som blev reddet af skibe, der sejlede under dansk flag, blev også finansieret over bistandsbevillingerne. Disses antal er dog i de senere år blevet mere end halveret, således at den samlede merudgift ved genbosættelse af flygtningehøjkommissariatets flygtninge nu bliver af ringe omfang.

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig regeringens holdning og vil medvirke til en positiv drøftelse af en eventuel alternativ finansiering, men mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at ændre hele finansieringen af udgifterne ved modtagelse af flygtninge.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):